

ROMÂNIA

TRIBUNALUL CĂLĂRAȘI SECȚIA CIVILĂ

Înregistrat în evidența A.N.S.D.P.C.P. sub nr. 2292
Dosar nr. 2688/269/2016

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 03 Iulie 2019

Completul compus din:

PREȘEDINTE L.I

Judecător V.O

Grefier V.G

Pe rol judecarea apelurilor civile declarate de apelantele – pârâte Comisia Județeană pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privata asupra Terenurilor __, Comisia Locală pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor __ și apelanta – intervenientă Unitatea Administrativ - Teritorială Comuna ____ - prin Primar împotriva sentinței civile nr. 1482 pronunțată de J.O în data de 16.10.2017, în contradictoriu cu intimatul - reclamant Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare Agricolă __, intimatul – intervenient Statul Român – prin Ministerul Finanțelor Publice prin mandatar AJFP __ i și intimatul Guvernul României, având ca obiect fond funciar - constatare nulitate absolută Hotărâre Comisie Județeană.

La apelul nominal făcut în ședința publică, a răspuns avocat G.M pentru apelanta intervenientă UAT Comuna __ – prin Primar, lipsă fiind apelantele – pârâte Comisia Județeană pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privata asupra Terenurilor __, Comisia Locală pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor __, intimatul - reclamant Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare Agricolă __, intimatul – intervenient Statul Român – prin Ministerul Finanțelor Publice prin mandatar AJFP __ și intimatul Guvernul României.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța ia act că în cursul acestei zile, la dosar au fost depuse precizări cu privire la sesizarea Î.C.C.J, de A.J.F.P. ____ și U.A.T ____, precum și de Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare Agricolă ____, care a mai depus aceste înscrisuri și la un termen anterior.

Având cuvântul pe sesizarea Î.C.C.J, avocat G.M. pentru apelanta intervenientă UAT Comuna __ – prin Primar, arată că, așa cum a precizat și în adresa înaintată, apreciază că se impune sesizarea Î.C.C.J cu privire la dezlegarea problemei de drept indicate.

Instanța rămâne în pronunțare cu privire la sesizarea Î.C.C.J.

INSTANȚA:

Având nevoie de timp pentru a delibera,

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 04.07.2019.
Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței,
azi 03.07.2019.

Președinte,
L.I

Judecător,
V.O

Grefier,
V.G

V.G. 05 Iulie 2019

ROMÂNIA

TRIBUNALUL CĂLĂRAȘI SECȚIA CIVILĂ

Înregistrat în evidența A.N.S.D.P.C.P. sub nr. 2292
Dosar nr. 2688/269/2016

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 04 Iulie 2019

Completul compus din:

PREȘEDINTE L.I.

Judecător V.O

Grefier V.G

Pe rol pronunțarea asupra sesizării din oficiu a Î.C.C.J – Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, pentru rezolvarea de principiu a unei chestiuni de drept, formulată în cauza nr. 2688/269/2016, ce privește apelurile civile declarate de apelantele – pârâte Comisia Județeană pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor ____, Comisia Locală pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor ____, și apelanta – intervenientă Unitatea Administrativ - Teritorială Comuna ____ - prin Primar împotriva sentinței civile nr. 1482 pronunțată de J.O în data de 16.10.2017, în contradictoriu cu intimatul - reclamant Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare Agricolă ____, intimatul – intervenient Statul Român – prin Ministerul Finanțelor Publice prin mandatar AJFP ____ și intimatul Guvernul României, având ca obiect fond funciar - constatare nulitate absolută Hotărâre Comisie Județeană.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 03.07.2019 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată ce face parte integrantă din prezenta hotărâre și când, având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea pentru data de 04.07.2019 și a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL:

Deliberând reține următoarele:

I. Constată admisibilitatea sesizării în conformitate cu dispozițiile art.519 C.pr.civ., motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art.11 alin.2 din Legea nr.213/1998 (forma în vigoare în anul 2008) prin raportare la art.27 alin.7 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.890/2005 și art.10 alin.2 din Legea nr.1/2000 din perspectiva art.1 din Protocolul nr.1 din Convenția Europeană, al principiului securității raporturilor juridice și al principiului bunei – credințe întrucât prezenta acțiune pune în discuție nulitatea absolută a unor hotărâri ale comisiei județene, hotărâri urmate de finalizarea procedurii prevăzute de Legea nr.18/1991 prin emiterea de titluri de proprietate și punerea în posesie a persoanelor ce au formulat cereri de reconstituire.

2. Cauza în care se ridică chestiunea de drept ce se propune a fi dezlegată este pe rolul Tribunalului Călărași care judecată în ultimă instanță, conform dispozițiilor art.5 alin.1 din legea nr.247/2005, titlul XIII coroborat cu dispozițiile art.7 alin.2 din Legea nr.76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă.

3. Propunerea de sesizare privește o chestiune de drept susceptibilă de interpretare diferită a normelor de drept intern care pot genera practică neunitară. Totodată obiectul

nulitatea absolută a titlurilor de proprietate emise cu încălcarea legii. În acest sens există numeroase decizii pronunțate de ICCJ, inclusiv decizia 374/13.02.2018 pronunțată în dosarul 2641/116/2013, prin care a devenit irevocabilă sentința nr. 999/19.10.2015, conform căreia s-a constatat nulitatea absolută parțială a unor contracte de vânzare - cumpărare încheiate pentru terenuri proprietate publică.

COMISIA JUDEȚEANĂ PENTRU STABILIREA DREPTULUI DE PROPRIETATE PRIVATĂ ASUPRA TERENURILOR _____ nu a formulat nici un punct de vedere.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată:

Chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată constituie interpretarea dispozițiilor legale menționate prin prisma prevederilor art.1 din Protocolul nr.1 CEDO dar și al principiului securității raporturilor juridice și al bunei credințe.

Astfel, tribunalul apreciază că persoanele cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate în temeiul Legii nr.18/1991 se bucură de un „bun” în sensul prevederilor art.1 din Protocolul nr.1 CEDO, văzând că au beneficiat de reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul unor hotărâri ale comisiei județene urmată de emiterea titlurilor de proprietate coroborat cu împrejurarea că au folosit terenul cca 7 ani, exercitând în acest interval de timp toate prerogativele dreptului de proprietate.

Articolul 1 din Protocolul nr. 1 cere ca ingerința autorității publice în exercitarea dreptului la respectarea bunurilor să fie legală [*Fostul rege al Greciei și alții împotriva Greciei* (MC) nr. 25.701/94, pct. 79, CEDO 2000-XII]. Principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor [*Beyeler împotriva Italiei* (MC), nr. 33.202/96, pct. 109-110, CEDO 2000-I]. În plus, orice ingerință în folosința acestui drept trebuie să aibă un scop legitim. De asemenea, în cauzele care implică o obligație pozitivă, trebuie să existe o justificare legitimă pentru lipsa de acțiune din partea statului. Atât o atingere adusă respectării bunurilor, cât și abținerea de la acțiune trebuie să păstreze un echilibru just între cerințele interesului general al comunității și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului (*James și alții împotriva Regatului Unit*, 21 februarie 1986, pct. 46, seria A nr. 98, și *Fostul Rege al Greciei și alții*, menționată anterior, pct. 87).

În fiecare cauză care implică pretinsa încălcare a acestei dispoziții, trebuie să se verifice dacă, datorită acțiunii sau lipsei de acțiune a statului, persoana în cauză a trebuit să suporte o sarcină disproporționată și excesivă (*Sporrong și Lönnroth împotriva Suediei*, 23 septembrie 1982, pct. 73, seria A nr. 52). În această privință, trebuie subliniat că incertitudinea – fie că este legislativă, administrativă sau care ține de practicile aplicate de autorități – este un factor de care trebuie să se țină seama în aprecierea conduitei statului. Într-adevăr, atunci când este în joc o problemă de interes general, autoritățile publice sunt obligate să reacționeze în timp util, în mod corect și cu cea mai mare coerență (*Vasilescu împotriva României*, 22 mai 1998, pct. 51, *Culegere* 1998-III).

Rămâne de examinat dacă ingerința în folosința „bunului” este justificată, ceea ce impune respectarea a trei condiții: legalitatea măsurii intervenirea unei cauze de „utilitate publică” și respectarea exigenței de proporționalitate, ceea ce semnifică menținerea unui just echilibru între cerințele de interes general ale comunității și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului astfel cum rezultă din jurisprudența CEDO (cauza *Brumărescu* contra României, cauza *Străin* contra României).

Instanța apreciază că este dată legalitatea măsurii, pentru constatarea nulității absolute a hotărârilor comisiei județene invocându-se dispozițiile art.11 alin.2 din Legea nr.213/1998 (în forma în vigoare la data emiterii hotărârilor) conform cărora “Actele juridice încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (1) privind regimul juridic al bunurilor din domeniul public sunt lovite de nulitate absolută” raportat și la Î.C.C.J. nr.23/2011 – Completul competent să judece recursul în interesul legii.

Dispozițiile legale de drept comun ce reglementează regimul juridic al nulităților absolute prevăd că aceasta operează în cazul încălcării unor norme legale imperative de ordine publică. În cazul în care operează aceasta retroactivează lipsind în totalitate de efecte juridice actul juridic respectiv. De regulă normele imperative atrag în cazul nerespectării lor, sancțiunea nulității absolute față de scopul urmărit anume ocrotirea unui interes general.

În cauză se urmărește apărarea unor bunuri de interes general, respectiv dreptul de proprietate publică, astfel că se poate conchide în sensul existenței unei cauze de „utilitate publică”.

Sub aspectul raportului de proporționalitate, tribunalul constată următoarele:

- a) buna – credință a persoanelor cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate;
- b) culpa reclamantei care nu a contestat hotărârile comisiilor județene de trecere din domeniul public în domeniul privat, a protocolului de predare – primire a acestor terenuri și nici hotărârile comisiilor județene de validare a dreptului de proprietate privată;
- c) trecerea a cca 8 ani de la emiterea hotărârilor comisiei județene/emiterea titlurilor de proprietate până la formularea acțiunii de constatare a nulității absolute, timp în care persoanele cărora li s-a emis titlul de proprietate și-au exercitat nestingheriți toate prerogativele dreptului de proprietate.

Tribunalul apreciază că se poate considera că nu se respectă raportul de proporționalitate.

Interpretarea unor norme juridice prin prisma prevederilor CEDO constituie o chestiune de drept iar raportarea la prevederile CEDO impune relevarea circumstanțelor esențiale ale cauzei, în absența cărora nu se poate asigura cerința de proporționalitate.

Totodată, s-ar încălca principiul securității raporturilor juridice civile care este implicit în toate articolele C.E.D.O. și care a fost consacrat în jurisprudența C.E.D.O., având în vedere distanța mare, în timp, între data emiterii hotărârilor comisiei județene – 2007, finalizarea procedurii prevăzute de Legea nr.18/1991 a fondului funciar și data formulării acțiunii în nulitate.

Astfel, acțiunea în nulitate a hotărârilor comisiilor județene nu este decât o modalitate deghețată de a redeschide proceduri soluționate definitiv în baza Legii nr.18/1991 a fondului funciar.

Tribunalul apreciază că nu există nicio împrejurare substanțială și imperioasă de natură să justifice redeschiderea procedurilor, astfel că redeschiderea acestora ar încălca principiul securității raporturilor juridice.

În concluzie, tribunalul consideră că prin prezenta sesizare nu se solicită aprecieri asupra situației de fapt care este simplă, clară și necontestată, ci interpretarea corelată a unor norme juridice prin raportarea la prevederile CEDO .

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să dezlege următoarea chestiune de drept: interpretarea dispozițiilor art.11 alin.2 din Legea nr.213/1998 (forma în vigoare în anul 2008) prin raportare la art.27 alin.7 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.890/2005 și art.10 alin.2 din Legea nr.1/2000 din perspectiva art.1 din Protocolul nr.1 din Convenția Europeană, al principiului securității raporturilor juridice și al principiului bune – credințe, având în vedere trecerea a cca 8 ani de la emiterea Hotărârilor Comisei Județene (urmate de emitere de titluri de proprietate) până la formularea acțiunii în nulitatea absolută a acestora, în sensul că nulitatea absolută a hotărârilor comisiei județene emise fără parcurgerea procedurii de trecere a terenurilor din domeniul public în domeniul privat prin Hotărâre a Guvernului emisă cu privire la terenurile delimitate în condițiile art.9 și 12 din Legea nr.1/2000 nu operează în

situația în care au fost emise titluri de proprietate în procedura Legii nr.18/1991 a fondului funciar.

În temeiul art.520 alin.2 C.p.c. dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței,
azi 04.07.2019.

Președinte,
L.I

Judecător,
V.O

Grefier,
V.G

Red. V.O/15.07.2019
Tehnored. V.Gh./8 ex./15.07.2019

6 com./15.07.2019

V.G. 08 Iulie 2019